

این هفته رئیس‌ی جدید برای مجلس خبرگان رهبری انتخاب می‌شود

گزینه‌های مقبول بزرگان

گروه سیاسی | رئیس مجلس خبرگان رهبری، ریاست نهادی در ساختار نظام جمهوری اسلامی ایران را برعهده دارد که قانون اساسی برای آن نهاد وظایفی چون تعیین رهبر، مراقبت از وجود و فقدان اوصاف و شرایط رهبری، مراقبت از اوضاع کشور در فقدان موقت شرایط رهبری و عزل رهبری را در نظر گرفته است. گرچه ریاست مجلس خبرگان رهبری جایگاه اجرایی ندارد، اما به‌واسطه جایگاه این مجلس که درباره بالاترین مقام کشور طبق قانون اساسی تصمیم‌گیری می‌کند، اظهارات و عملکرد ریاست این مجلس زیر ذره‌بین قرار دارد و هر سخن و اظهار‌نظر او به سرعت در رسانه‌های داخلی و خارجی بازتاب پیدا می‌کند و مورد استناد قرار می‌گیرد. برای نمونه

جایگاه معلمان اخلاق

هاشم هاشم‌زاده

هریسی

عضو مجلس

خبرگان رهبری

رئیس مجلس خبرگان هم مانند دیگر اعضای این مجلس یک عضو است و مانند همه اعضای مجلس خبرگان در مسائل مختلف تنها یک رای دارد. رئیس مجلس خبرگان، تنها مسئول اداره مجلس خبرگان است؛ منتها نحوه اداره مجلس از طرف روسای مختلف، متفاوت است. برخی سعه صدر دارند؛ یعنی اگر کسی نقد یا اعتراضی دارد با تحمل و صبر جواب می‌دهند، اما برخی کم‌تحمل‌تر هستند. این بستگی به سلیقه و قدرت اداره جلسه دارد که رئیس بتواند در میان اعضا وحدت و انسجام ایجاد کند و اختلاف‌ها را به حداقل برساند یا کلا از بین ببرد. مهم‌ترین تفاوت‌ها در این است، وگرنه رئیس مجلس خبرگان تفاوتی با بقیه اعضا ندارد. رئیس مجلس خبرگان هر چه از مقام و درجه شخصیت بالاتری برخوردار باشد و بیشتر مورد احترام و شناخته‌شده‌تر باشد؛ حرف او بیشتر اثرگذار خواهد بود؛ اما این مسائلی که گاهی تبلیغ می‌کنند و از نقش رئیس مجلس خبرگان در تغییر سرنوشت کشور به تنهایی می‌گویند و جنجال به پا می‌کنند، صحیح نیست. این صحبت‌ها شایسته جامعه ما نیست و نباید در جامعه پمپاژ شود. مجلس خبرگان باید در آرامش کار خود را انجام دهد و نباید سیاسی شود. مجلس خبرگان جایگاه کسانی است که در جامعه به مردم درس اخلاق می‌دهند و نباید به‌گونه‌ای در این مجلس عمل شود که این موضوعات زیر سوال رود. هر چه رئیس این مجلس معروفیت و سعه‌صدر بیشتری داشته باشد و از جناح‌بندی به دور باشد، بهتر می‌تواند مجلس را اداره کند. شخصیت رئیس مجلس خبرگان خیلی باید خاص باشد. در زمان ریاست آیت‌الله مشکینی ایشان خیلی وقت‌ها به آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی تاکید می‌کردند و از ایشان می‌خواستند تا ریاست را به عهده بگیرند و مطرح می‌کردند که به استراحت نیاز دارند اما آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی هیچ گاه این موضوع را قبول نکردند و به آیت‌الله مشکینی می‌گفتند که شما وزانت مجلس هستید. آیت‌الله هاشمی کارها را به عهده می‌گرفتند و از فشار آنها می‌کاستند تا آیت‌الله مشکینی اذیت نشوند. وزانت جایگاه رئیس مجلس خبرگان تنها داخلی نیست، بلکه در مجامع بین‌المللی هم مورد توجه قرار می‌گیرد. هر چه وزانت و شخصیت رئیس مجلس خبرگان بالاتر باشد، جایگاه خبرگان را بالا می‌برد. در داخل کشور همه از یکدیگر تا حدودی شناخت دارند اما در فضای بین‌الملل خیلی توجه می‌کنند که چه کسی صحبت می‌کند، یا بیانه‌ای که صادر شده به نام چه کسی است.

جایگاهی فراجحای

محسن غروبانی

استاد حوزه و دانشگاه

به نحوی که آن رهبر، رهبر همه گروه‌ها و اصناف ملت باشند. به عبارت دیگر از مجلس خبرگانی که اعضایش تا حدودی واجد صفت

باید دیپلماسی را بشناسد

علی خرم

مشاور وزیر امور خارجه

شناخت حوزه دیپلماسی و سیاست خارجی یکی از اصول مهمی است که باید درباره هر فردی که در کشور مسئولیت ملی دارد، مورد توجه قرار گیرد. به بیان دیگر هر فردی که این مسئولیت را بر عهده می‌گیرد باید از بایدها و نبایدهای سیاست‌های خارجی آگاهی داشته باشد. حال هر‌قدر این مسئولیت بالاتر می‌رود و سنگین‌تر می‌شود باید این سطح آشنایی و آگاهی هم به میزان آن مسئولیت بیشتر باشد. منافع ملی و مصالح کشور ایجاب می‌کند که تمام مسئولان عالی‌رتبه کشور اشراف و احاطه کامل به مسائل بین‌المللی داشته باشند، جهان را بشناسند و بدانند هر صحبتی که می‌کنند چه تأثیری در جهان می‌گذارد و در نتیجه چه سرنوشتی برای کشور به همراه خواهد داشت.

برای مشخص شدن ابعاد این موضوع می‌توان اظهارات و عملکرد رئیس‌جمهوری سابق در سطح بین‌المللی را یادآور شد. او به‌ویژه در ابتدای دولت اولش (دولت نهم) توجهی به تأثیر سخنانش در جهان و اثرات منفی آن اظهارات برای کشور نداشت و تصور می‌کرد چون رئیس‌جمهوری است می‌تواند هر چیزی را بر زبان بیاورد. به مرور زمان و با مشخص شدن پیامدهای منفی عملکرد او، کسانی که برای اظهارات خارج از عرف بین‌المللی وی کف می‌زدند هم به انتقاد از او پرداختند و ثابت شد هر کلمه‌ای که وی به کار می‌برد بر سرنوشت ۸۰ میلیون ایرانی موثر است. رئیس مجلس خبرگان هم نه‌تنها از این قاعده مستثنی نیست؛ از آنجا که رئیس مجلسی است که سرنوشت عالی‌رتبه‌ترین مقام کشور در دست این مجلس است، اظهارات و سخنانش در اجلاس‌یه خبرگان و همچنین در طول سال مورد توجه رسانه‌ها قرار می‌گیرد؛ به‌ویژه اظهار‌نظر‌هایی که درباره سیاست خارجی کشور می‌کند در سطح بین‌المللی بازتاب می‌یابد و مورد استناد قرار می‌گیرد. بر این اساس اگر به دلیل نداشتن اطلاعات و تسلط کافی بر حوزه سیاست خارجی سختی بگوید که با سیاست‌های کلی نظام همخوانی نداشته باشد، می‌تواند منجر به شکل‌گیری تنش یا حتی دشمنی دیگر کشورها با ایران شود. برعکس این اتفاق می‌تواند بیفتد؛ یعنی اظهارات درست و سنجیده رئیس مجلس خبرگان رهبری می‌تواند در مواردی که نگاه منفی به جمهوری اسلامی ایران وجود دارد، رفع تنش کند و فضایی مثبت به‌وجود آورد. بر این اساس اظهار‌نظر‌ها و مواضع رئیس مجلس خبرگان درباره سیاست خارجی کشور بسیار مهم است؛ از این رو باید شخصیتی در این جایگاه قرار بگیرد که نه‌تنها به این حوزه تسلط کافی دارد بلکه بتواند در مقاطع حساس با اظهارات خود از تنش‌ها بکاهد و اعتماد بین‌المللی به شورومان را افزایش دهد.

یکشنبه ۱۷ اسفند ۱۳۹۳ | ۱۷ جمادی‌الاول ۱۴۳۶ | ۸ مارس ۲۰۱۵ | شماره ۱۶۱۶

شده باشد و به موضع‌گیری در چارچوب سیاست‌های خارجی نظام‌پایبند باشد. برای ایفای نقش در سیاست داخلی نیز لازم است که این مقام از مقبولیت بالا میان اعضای مجلس خبرگان که هریک از آنها به دلیل ویژگی فقاقت و قرار داشتن در کسوت روحانیت، دارای وجهت‌مردمی هستند، برخوردار باشد و گذشته از آن در افکار عمومی شخصیتی ملی و فراجحای محسوب شود.

رئیس معتدل، مجلسی معتدل

صادق زیاباکلام

استاد علوم

سیاسی دانشگاه

تنها بخش کوچکی از نتیجه رویکردهای افراطی‌ای است که اکنون مجبور به پرداختن بهای سنگین آن هستیم. با بیان این مقدمه، باید تاکید کرد رئیس مجلس خبرگان رهبری هم جایگاهی دارد که بسته به رویکرد وی، عملکرد و اظهاراتش می‌تواند مشکل‌زا یا رفع‌کننده مضللات باشد؛ به عبارت دیگر فردی که در جایگاه ریاست مجلس خبرگان قرار می‌گیرد می‌تواند با عملکرد و اظهاراتش به تندروها میدان دهد یا آنان را به گوشه میدان براند. با توجه به اهمیتی که جایگاه ریاست مجلس خبرگان رهبری دارد شایسته است شخصیتی برای این جایگاه انتخاب شود که اعتدال و میانه‌روی، ویژگی بارز وی باشد؛ طوری که با نگاهی به فعالیت‌های سیاسی او این ویژگی نمایان باشد. رئیس مجلس خبرگان رهبری باید یک چهره واقع‌بین و معتدل باشد چون به دلیل جایگاهی که دارد می‌تواند بر ارگان‌ها، نهاده‌ا و همچنین چهره‌ها و شخصیت‌ها اثر بگذارد. گرچه حتی اگر رئیس مجلس خبرگان فردی اعتدالگرا باشد، تندروها به تندروی خود ادامه خواهند داد اما کمترین تأثیر حضور شخصیتی اعتدالگرا در راس مجلس خبرگان رهبری این است که حداقل جریان‌های تندرو و افراطی از سوی او تشویق نخواهند شد. حتی می‌توان گفت عملکرد رئیس اعتدالگرای مجلس خبرگان رهبری تا حدی جریان‌های تندرو و عناصر افراطی آنان را منفعل خواهد کرد و در این زمان، این جریان‌های معتدل و میانه‌رو هستند که برای فعالیت وارد میدان می‌شوند. به بیان دیگر عملکرد ریاست مجلس خبرگان میان اعتدالگرایان انتخاب‌شده باعث می‌شود کفه موازنه در کل کشور به نفع جریان‌های معتدل و میانه‌رو برود. همچنین چنین فردی می‌تواند با عملکردش تنش‌های داخلی و اختلافاتی که بین گروه‌های سیاسی وجود دارد را به کمترین میزان برساند.

۳۰- نگاه

این است که سابقه، اندیشه‌ها، مصاحبه‌ها، افکار، مقالات و نظرات او بتواند در میان همه گروه‌ها به‌طور نسبی، مورد قبول واقع شود. مجلس خبرگان یکی از ارکان مهم نظام است، چون به مساله رهبری ارشای مستقیم دارد و مساله رهبری، حساس است. اهمیت و حساسیت خبرگان هم به دلیل اهمیت و حساسیت مساله رهبری است. رئیس مجلس خبرگان، نقش مهم و بزرگی در فضا‌سازی مجلس خبرگان دارد. اعضای مجلس خبرگان در میان مردم مورد اعتماد هستند و جایگاه ویژه دارند و با آنها در تعامل هستند و از سوی دیگر هرگونه فضا‌سازی در مجلس خبرگان در جامعه، قوه قضائیه و مجلس در فضای دولت تأثیرگذار است. رئیس مجلس خبرگان اگر فرد متعادل و معتدلی باشد، می‌تواند فضای جامعه را هم به سمت اعتدال پیش ببرد.

همسو با سیاست‌های کلی نظام باشد

داریوش فتیری

سخنگوی کمیسیون امنیت ملی مجلس هشتم

از این رو وضع ایده‌آل آن است که رئیس مجلس خبرگان رهبری از توانمندی شناخت مسائل در سطح بالا برخوردار باشد و بتواند همسو با سیاست‌های کلی نظام در تأمین منافع ملی کشور نقش تسهیل‌کننده داشته باشد.

ممکن است این سوال پیش آید که با توجه به وظیفه‌ای که در قانون برای مجلس خبرگان رهبری پیش‌بینی شده است لزومی ندارد رئیس این مجلس آشنا به حوزه دیپلماسی باشد و همچنین اهمیتی ندارد که چه موضعی نسبت به سیاست خارجی داشته باشد، اما باید تاکید کرد گرچه رئیس مجلس خبرگان جایگاه اجرایی ندارد اما به دلیل جایگاه ممتازی که در قانون برای این مجلس پیش‌بینی شده است همیشه اظهار‌نظر‌های این مقام، نه‌تنها در رسانه‌های بین‌المللی بازتاب پیدا می‌کند بلکه مورد استناد هم قرار گرفته است. درست است که اعضای مجلس خبرگان رهبری، به‌ویژه رئیس این مجلس، مستقیماً در عرصه سیاست خارجی موثر نیستند، به این معنی که کار اجرایی در حوزه دیپلماسی انجام نمی‌دهند، اما اظهار‌نظر‌ها و مواضع آنان به صورت غیرمستقیم بر حوزه دیپلماسی اثر خواهد داشت و مسائل را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد.البته این حساسیت تنها به جایگاه ریاست خبرگان رهبری اختصاص ندارد،هر کس که عهده‌دار ستمی می‌شود باید نظرها و مواضمش هم جهت با سیاست‌های نظام باشند. در گذشته هم دیده شده است که بی‌توجهی به این نکته چه مشکلاتی برای کشور به وجود آورده است و در برخی موارد، باید مامه‌ها تلاش شود تا تأثیر مخرب یک اظهار‌نظر یا اعلام موضعی را که منطبق با سیاست‌های نظام نبوده است، جبران کرد.

آغاز به‌کار اجلاس هفدهم خبرگان از سه‌شنبه

هفدهمین اجلاس از دوره چهارم مجلس خبرگان رهبری نوزدهم و بیستم اسفند (سه‌شنبه و چهارشنبه این هفته) در ساختمان سابق مجلس شورای اسلامی برگزار می‌شود. انتخاب هیات‌رئیسه جدید این مجلس نخستین دستور کار اجلاس هفدهم است. هیات‌رئیس مجلس خبرگان شامل یک رئیس، دو نایب‌رئیس و دو منشی می‌شود. این اجلاس نخستین نشست خبرگان است که پس از گذشت آیت‌الله محمد‌رضا مهدوی‌کنی، رئیس پیشین مجلس خبرگان، در بیست‌ونهم مهر اسال برگزار می‌شود. محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه و سرلشکر محمدعلی جعفری، فرمانده کل سپاه، دو سخنران میهمان اجلاس اسفند خبرگان هستند.

بودجه

بررسی پیامدهای جدول شماره ۱۷ بودجه

فعالیت سیاسی با بودجه فرهنگی

معاون پارلمانی وزیر ارشاد:

بودجه فرهنگی کشور باید در جایی متمرکز شود

سازمان‌های مردم‌نهاد (سمن) یا NGO) از دوره اصلاحات به استناد اصل ۱۳۸ قانون اساسی در کشور رسمیت یافتند. تعداد این سازمان‌ها که با عناوینی چون جمعیت، انجمن،

کانون، مرکز و خانه مشغول به فعالیت هستند در ابتدا بسیار کم بود و در مقاطعی تصمیم گرفته می‌شد که با اختصاص بودجه‌هایی، تقویت شوند. اما پس از گذشت چند سال، کمک به سازمان‌های غیردولتی جداولی بلند بالا را در ردیف‌های بودجه به خود اختصاص داد.

به عنوان مثال در این زمینه، به یکی از این جدول‌ها باید اشاره کنیم که در آن کمک به اشخاص حقوقی غیردولتی با عنوان جدول شماره ۱۷ در لایحه بودجه سال ۹۳ آمده است که جمعاً ۱۱۹میلیارد و ۵۰۰میلیون تومان اعتبار هزینه‌ای و ۷۰میلیارد و ۵۰۰میلیون تومان اعتبار تملک دارایی‌ها را دربرمی‌گیرد که در کل، معادل ۱۹۰میلیارد تومان است. البته رقم تعلق‌گرفته به این نوع موسسات در آخرین بودجه دولت دهم (بودجه سال ۹۲) با موافقت مجلس، معادل ۳۶۲میلیارد و ۳۳۱میلیون و ۵۰۰هزار تومان بود که نمایندگان با اصلاح جدول شماره ۱۲ بودجه ۹۲ کل کشور، دولت را مکلف کردند برای کمک به انضباط مالی بیشتر و به‌منظور کمک‌های موردی به موسسات و نهاده‌ا، این جدول را در بودجه نگنجانند و پس از روی کار آمدن دولت یازدهم رقم این بودجه در لایحه بودجه ۹۳ به‌طور چشمگیری کاهش یافت. محمد‌رضا تابش، نماینده یزد در مجلس، درباره پیامد وجود چنین جداولی در بودجه تاکید کرد: «اتصال نهادهای مربوطه به منبع عظیم بودجه در جامعه سبب ایجاد شک و تردید گسترده بین مردم می‌شود که برای آینده کشور خوشایند نیست» وی یادآور شد: «کمک‌های دولتی به این نهاده‌ا باید دارای مکانیسم خاص بوده و از شفافیت لازم برخوردار باشد و از سوی دیگر این نهاده‌ا باید درباره مصرف بودجه اختصاص‌یافته پاسخگو باشند». محمد باقری، نماینده ناب در مجلس، در این باره با انتقاد از اختصاص بودجه به موسسات شناخته نشده در طول سال‌های گذشته گفت: «دریافت کمک‌های مالی این نهادهای غیردولتی بی‌انضباطی مالی ایجاد می‌کند». عضو کمیسیون اقتصادی با بیان اینکه کسی با فعالیت‌های این نهاده‌ا مشکل ندارد، افزود: «برخی از آن‌ها فعالیت‌های پژوهشی، کاربردی و فرهنگی خوبی انجام می‌دهند اما صحبت ما با موسساتی است که به ریاست برخی سیاسیون اداره می‌شوند و بودجه فرهنگی می‌گیرند و صرف فعالیت‌های سیاسی می‌کنند».

همچنین حسین نوش‌آبادی، سخنگوی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در گفت‌وگو با فرهیختگان، با بیان اینکه جدول شماره ۱۷ که چند سالی است در بودجه کل کشور اضافه شده است، بودجه‌ای بدون حساب و کتاب است که بدون هیچ نظارتی به برخی موسسات و اشخاص واگذار می‌شود، افزود: «طبیعی است که وقتی مجلس بودجه‌ای را برای یک نهاد یا موسسه تصویب می‌کند و از بودجه کل کشور سهمی برای آن اختصاص می‌دهد، باید روی چگونه هزینه شدن آن بودجه نیز نظارتی داشته باشند». معاون امور حقوقی و پارلمانی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی اظهار

کرد: «اگر قرار است مجلس مستقیماً بودجه‌ای را به این موسسات و نهاده‌ا اختصاص دهد، باید یا مستقیماً بر آن نظارت کند یا اینکه در اختیار دستگاه و نهادهای دولتی قرار دهد تا روی آن نظارت کنند». نوش‌آبادی افزود: «در گذشته رسم بوده که برخی نهاده‌ا و ارگان‌های خاص برای گرفتن این بودجه با نمایندگان و کمیسیون‌ها رازنی می‌کردند و اعتباری را در جداول می‌گرفتند. به عبارت دیگر دولت‌ها در گذشته یکسری اعتبارات متفرقه را در یکسری جداول و برخی ردیف‌ها می‌گذاشتند و در مجلس هم رای می‌آورد و نهایی می‌شد، ولی ارزیابی دقیقی از اینکه این بودجه و پول و اعتبار چگونه و کجا هزینه می‌شود، وجود نداشته و هیچ نظارتی روی آن نبوده است». سخنگوی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی تصریح کرد: «در یک نظام بودجه‌ریزی درست و فرآیند قانونی، رسیدگی به چگونگی عملکرد نهاده‌ا و دستگاه‌ها برای هزینه‌کرد بودجه‌هایشان یک امر ضروری است و این وضع در کشور ما نیز باید اصلاح شود. نباید بودجه عمومی کشور را به بخش‌هایی بدهند که نظارتی روی آن وجود ندارد». وی ادامه داد: «دولت با این نگاه، در لایحه سال ۹۴، این بودجه را کاهش داده و سازوکار نظارتی آن را تا حدودی تعیین کرده است اما در بخش‌هایی که خود مجلس بودجه‌هایی را برای برخی موسسات و نهادهای فرهنگی یا غیرفرهنگی لحاظ می‌کند نیز باید حتماً سازوکار نظارتی آن را هم پیش‌بینی کند.» نوش‌آبادی یادآور شد: «انتظار دولت و مردم این است که اگر بودجه عمومی قرار است صرف برخی امور غیردولتی شود، شیوه‌ای نظارتی بر عملکرد آن موسسات نیز اعمال شود». معاون امور حقوقی و پارلمانی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بیان کرد: «تا زمانی که نظام بودجه‌ریزی کشور در چارچوب منطقی قرار نگیرد، این اتفاقات رخ می‌دهد و هرکسی ممکن است تصور کند این اجازه را دارد که بودجه عمومی کشور را خرج مصارفی غیرضروری کند یا در اختیار ارگان‌ها یا موسساتی خاص قرار دهد». این نماینده پیشین مجلس شورای اسلامی افزود: «کمک دولت به بخش‌های غیردولتی، از طریق مجاری قانونی یک امر ضروری است و باید انجام شود، ولی بعضاً مشاهده می‌شود برخی لابی‌ها و رازنی‌های در حاشیه، از سوی برخی افراد که می‌خواهند امکاناتی برای خودشان به دست بیاورند، انجام می‌شود.» او با بیان اینکه باید با این حرکت برخورد شود، تصریح کرد: «نباید اجازه دهیم که منابع اعتباری کشورمان بدون نظارت در اختیار موسسات و نهادهایی قرار بگیرد.» نوش‌آبادی با بیان اینکه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نهاد فرهنگی کشور است که در مقابل مجلس پاسخگو است، گفت: «اعتبار این وزارتخانه در مقایسه با بودجه کل کشور در حوزه فرهنگ و هنر و گردشگری یک‌جگدهم بیشتر نیست و ما می‌توانیم صرفاً درباره همین میزان از بودجه فرهنگی کشور پاسخگو باشیم، اما بعضی از این دستگاه‌ها و موسسات نامعلوم و مجهول‌الهیوه، بودجه دریافت می‌کنند و در مقابل هزینه‌کرده‌ها پاسخگو نیستند.»

معاون امور حقوقی و پارلمانی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی افزود: «دولت و نظام به‌هر ارگان و نهادی که می‌خواهند کمک کنند باید به نحوی باشند که در برابر چگونگی هزینه‌کرده‌ا پاسخگو باشند. بنابراین با توجه به بودجه انقباضی اسمال این‌گونه هزینه‌کرده‌ا درست نیست. انکار نمی‌کنیم که جزء سیاست‌های کشور این است که دولت به بخش خصوصی به‌ویژه در حوزه فرهنگ کمک کند، ولی این کمک‌ها باید به صورت نظام‌مند و در چارچوب مقررات باشد و به نحوی این کمک انجام شود که از طرف مجلس یا دولت قابلیت پیگیری داشته باشد.» سخنگوی وزیر ارشاد گفت: «اگر مدیریت یکپارچه فرهنگی را در مجلس پیگیری کنیم، بسیاری از معضلات و دغدغه‌ها از بین می‌رود و بودجه فرهنگی کشور در جایی متمرکز می‌شود.» این کارگر در حالی مطرح شده است که اکنون تنها بخش کوچکی از بودجه فرهنگی کشور به وزارت ارشاد اختصاص می‌یابد و باید دید آیا در سال‌های آینده، اختیار بیشتری برای این وزارتخانه در مدیریت بودجه فرهنگی در نظر گرفته می‌شود یا نه؟

#

